

[Kai Jensen.]

paa nuværende Tidspunkt at være medvirkende til en Regulering af Satserne, saaledes at Opholdskommunerne kan faa en noget bedre og forhaabentlig hel Dækning af de Udgifter, man har paa sociale, Skole- og andre Omraader, som paaføres af de her omtalte Erhvervsskatteydere.

Det ærede Medlem Hr. Jensen-Broby havde haabet paa, at den højtærede Indenrigsminister vilde medvirke til paa nuværende Tidspunkt helt at afskaffe Erhvervsskatten. Det forbauser mig, at det ærede Medlem ikke i den Tid, hvor Partiet Venstre havde Regeringen og altsaa ogsaa havde Indenrigsministerposten, tog Initiativet til en Ændring paa dette Omraade. Jeg erindrer en Samtale, jeg havde med den daværende Indenrigsminister Kjær om en Ændring af Erhvervsskatten. Jeg fik den Udtalelse fra ham, at det maatte Skattekommissionen tage sig af. Jeg kan ikke se, at der er sket principielle Ændringer i Forholdene siden da; der er oven i Købet det, at paa nuværende Tidspunkt maa man have Lov til at gaa ud fra, at Skattekommissionen i overskuelig Fremtid, maaske endog i Aar, vil kunne afgive Betænkning, og derudfra vil man kunne opbygge de Skatteprincipper, der vedrører ogsaa Erhvervsbeskatningen.

Carsten Raff: Det er sandt, at det havde været meget rart, om den velsignelsesrige Virksomhed, som det tidligere Regeringsparti, Venstre, nu udfolder med Hensyn til Lovforslags Forelæggelse, var blevet udfoldet, dengang Venstre var Regeringsparti og havde Haanden paa Lovgivningsmagten og kunde gennemføre sine Forslag; det vilde have været meget rart og nyttigt for de Institutioner og Personer, der skulde nyde godt af dem. Dengang kunde man antagelig have gennemført et saadant Lovforslag, nu maa man modtage noget, der i Virkeligheden er en øjeblikkelig Afvisning af Forslaget. Vi beklager det. Vi ønsker gerne dette Lovforslag vedtaget og vil medarbejde paa dets Vedtagelse; vi ønsker at staa sammen med Forslagsstillerne om det, saa maa vi se, hvad vi kan gøre for at bøde paa, hvad Venstre forsømte, dengang det var Regeringsparti.

Jeg har ofte fremdraget de helt urimelige Skatteforhold i Omegnskommunerne, Forvirringen mellem de forskellige Satser. I 1943 havde jeg her i Tinget en Diskussion med den daværende Finansminister Koføed om en mærkelig Omstændighed ved Erhvervsskatten. Den virker nemlig paa gan-

ske enestaaende Maade som Dobbeltbeskatning, idet Personer, som yder Erhvervsskat, kommer til amtsmæssigt at betale dobbelt Beskatning, nemlig som Ejere eller Lejere i Amtet og i Kommunen og som Erhvervsskatteydere til København; i København er Udgifter til Amtsudgifter indbefattet i Kommuneskatten og bliver derfor indbefattet i dens Skattesatser. Det er en reel Dobbeltbeskatning i to Kommuner til de samme Formaal. Den daværende Finansminister indrømmede, at saaledes var det. Det lyder næsten vemodigt at sige det i Dag: han henviste ogsaa til Skattekommissionen! Og saa gik Spørgsmaalet til denne Skyggenes Verden, og maa jeg gøre opmærksom paa, for at vi kan faa det hele trukket op, at da man i 1937 drøftede den personlige Kommuneskat og talte om Udskrivningen til Erhvervsskat, henviste man ogsaa til Skattekommissionen. Det gjorde man ogsaa i 1943, og om ikke den højtærede Indenrigsminister i Dag staar op og siger: lad os dog henvise Forslaget til Skattekommissionen! Hvis endda blot denne Skyggenes Verden traadte frem i Lyset og vi fik at vide, hvad der foregik der, men nu har man, naar der har været Tale om brændende Skatteproblemer, i 11 Aar henvist til en Kommission, som man intet hører om og intet mærker til. I Længden kan det ikke blive ved, det maa man dog vist være enig om.

Der er næppe nogen som helst Tvivl om, at der var et godt Grundlag for Erhvervsskatten i sin Tid. Saa længe Omegnskommunerne i høj Grad var Landkommuner med meget lille aktiv kommunalpolitisk Virksomhed, hvor enkelte rige Folk kunde flytte ud og gemme deres Fortjenester, da var den rimelig, men det er jo helt anderledes nu. Lad mig bare nævne, hvad der næppe er nogen som helst Tvivl om, at Byrderne ved Boligforøgelsen ligger i Omegnskommunerne, at Omegnskommunerne i det hele taget har Føringen i saa Henseende i Øjeblikket. Efter hvad jeg sidst har hørt, var der 1 500 Lejligheder under Opførelse i Lyngby, 1 500 i Gladsaxe, 1 000 i Rødovre og 1 000 i Herlev. Alt det har de paagældende Kommuner Kaution for og den økonomiske Risiko for, Skolebygninger har de Ansvaret for, hele den Byrde, der følger med alle disse Mennesker, alle de egentlige kommunale Forpligtelser, der paaføres disse Omegnskommuner, de saakaldte Skattely.

Men dertil kommer en Ting, som er meget vigtig. Undersøger man, om de er Skattely, viser det sig, at de slet ikke er Skattely længere, idet man selvfølgelig ikke tager Skattesatserne som saadanne. Man